

Їх було двоє - прибиральниця і двірник

Василь Стус

Їх було двоє — прибиральниця і двірник.
Вони сиділи на Володимирській гірці —
там, де видно увесь Труханів острів,
Дарницю і навіть поближні трамваї,
і жваво обговорювали замацану статтю
"Як ми готуємо пленум райкому".
Між ними спалахнула жвава дискусія,
в якому районі міста
пленуми проводяться найкраще.
Двірник був настирливий,
але прибиральниця не здавалась :
по пам'яті вона цитувала Брежнєва.
Докази її, майже незаперечливі,
таки справляли враження,
бо двірник, скільки не опирався,
мусив був здатися.
З кишені він дістав
загорнений у газету сніданок —
цибулю, хліб, кусень сала й пляшку води,
щедро розполовинив,
віддавши їй більшу частину
хліба, цибулі і навіть сала.
Поївши і попивши,
прибиральниця дістала з-за пазухи
зашмарованого вузлика,
висипала в жменю дріб'язок,
піднесла до очей
і стала підраховувати навпомац.
Напевно, вона збиралася
розрахуватися за сніданок,
але двірник зробив королівський жест:
мовляв, не треба платні,
сьогодні він частує.